

altsaa de Pensa, der skulle læres, men hvad man opnaar ved Eksaminerne eller med andre Ord, hvilke Krav der stilles overfor de forskellige Klasser Maskinister efter de forskellige Arter af Skibe, som de ved deres Eksamen faa Adgang til, bestemmes i Sønæringsloven, dels som den foreligger, og dels som den forhaabentlig vil komme til at foreligge efter Vedtagelsen af en Ændring, som er tagen under Overvejelse. Det bliver altsaa denne sidste Loy, som vil blive afgørende for, hvilke Rettigheder hver enkelt Eksamen giver.

Den fjerde af de nævnte Eksaminer, Skibsmaskiningeniørekksamen, er indsat af det andet høje Ting. I 1904 blev det bestemt af Marineministeriet, at man i Søværnets Maskinskoles ældste Klasse skulde være forpligtet til at optage private Maskinister, der vilde indstille sig til den udvidede Eksamen, altsaa til ældste Klases Eksamen. Der indstillede sig imidlertid ingen, og i 1909, da der fandt en Omordning Sted ved Orlogsværftet, blev denne Bestemmelse strøgen. Det har imidlertid sine store Gener, at denne Adgang til en ekstra Eksamen er falden bort, idet Trafikken netop i de senere Aar har udviklet sig til mere og mere at gaa over til meget store Dampere, som f. Eks. „Oscar den Anden“ og de store oversøiske Passagerdampere. Det er naturligvis nødvendigt, at den Mand, der staar for Maskinen i en saadan Dampere, maa have en særlig Uddannelse. Det er det, man har villet opnaa ved Skibsmaskiningeniørekksamen. Det er ganske vist et langt Ord, men det er nødvendigt at fastholde det, netop for at der ikke skal opstaa Forvekslinger. Man mener ved denne Eksamen at kunne bringe Eleverne frem til at komme paa lige Fod med den engelske Eksamen: First class engineers. Det vil være af overordentlig stor Betydning navnlig for de oversøiske Dampere, om der virkelig var nogle dygtige unge Mennesker, der vilde indstille sig til denne Eksamen.

Endelig skal jeg sige nogle Ord om Motorpasserprøven. Der er i visse Kredse opstaaet nogen Ængstelse for denne Motorpasserprøve. Men for det første er den frivillig, der er ikke nogen Forpligtelse til at tage den, og for det andet omfatter den kun det allerenkleste Kendskab til en Motor. Det, der har givet Anledning til

den, er de mange Klager, der komme over, at Fiskerimotorerne og andre lignende Motorer forholdsvis hurtigt blive ødelagte. Man har derfor villet støtte en Udvikling, hvorved de unge Mennesker, der efterhaanden skulle rykke ind, kunne faa en let Uddannelse i, hvorledes de skulde behandle en Motor, hvorimod de mange ældre, som nu passe Motorer, og som udelukkende ere henviste til at søge deres Erhverv derved og vanskeligt kunne gaa ind i et andet Erhverv, selvfølgelig ikke paa nogen Maade berøres af dette. Ved de forskellige Maskinpassereksaminer kommer der selvfølgelig ogsaa en Undervisning i Motorpassning, svarende til den større Udvikling af Motorerne. Endelig er der Tillægsprøven for elektriske Installatører. Den er fremkommen efter Opfordring af Maskinmesterforeningen og Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk, fordi det som tidligere berørt meget hyppigt viser sig, at Maskinister fra Søfarten gaa over til Beskæftigelse ved Landmaskiner, og da vil det ofte være af stor Betydning, at de kunne arbejde som elektriske Installatører. Der vil imidlertid kræves en Anerkendelse dels fra Handelsministeren, dels fra Indenrigsministeren, idet Stærktryksprøven hører ind herunder. Det er altsaa en Imødekommen overfor Maskinisterne, der her er vist.

Der er i det andet høje Ting indsat følgende Overgangsbestemmelse: „Ministerne for Handel og Søfart“ bemyndiges til i et Tidsrum af 2 Aar fra nærværende Lovs Ikrafttræden at gøre Undtagelse fra Bestemmelserne i denne Lov om Værksteduddannelsen“. Dette er sket af Hensyn til de Mennesker, der allerede have indrettet sig paa de Kursus, der nu eksistere, for at der ikke her skulde opstaa nogen Vanskelighed for dem.

Endelig skal jeg sige et Par Ord om den saakaldte Haandværksprøve. Den er ligeledes en frivillig Eksamen. Til alle Eksaminer stilles det Krav, at Eleverne skulle have haft 3 Aars Værksteduddannelse, hvoraf mindst et Aar i selve Maskinværkstedet paa et af Ministeriet for Handel og Søfart anerkendt Værksted. Dette har sin overordentlig store Betydning, idet der lægges mere og mere Vægt paa den praktiske Uddannelse, og man har været bange